

Parlamentul României

Senat

Comisia juridică, de numiri,
disciplină, imunități și validări

Nr. XIX/117/2013

RAPORT

asupra **Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.115/2012 privind medierea și organizarea profesiei de mediator**

În conformitate cu prevederile art. 68 din Regulamentul Senatului, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, prin adresa nr. **L133/2013**, a fost sesizată, de către Biroul permanent al Senatului, în vederea dezbaterii și elaborării raportului asupra **Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.115/2012 privind medierea și organizarea profesiei de mediator**, inițiatori Păun Nicolae - deputat PRPE (minorități); Voicu Mădălin-Ștefan - deputat PSD.

Consiliul Legislativ a transmis un aviz **favorabil**, cu observații și propuneri.

Propunerea legislativă are ca obiect modificarea legii nr. 115/2012 privind medierea și organizarea profesiei de mediator. Potrivit Expunerii de motive, intervenția legislativă propusă are ca scop eliminarea obligativității „participării la ședința de informare privind medierea în vederea soluționării pe această cale a conflictelor în materie penală.”

Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, intervențiile propuse trebuiau raportate la actul normativ de bază – Legea nr. 192/2006, iar nu la unul din actele modificatoare ale acesteia, respectiv Legea nr. 115/2012, ale cărui dispoziții s-au integrat, de la data intrării lor în vigoare, în actul normativ de bază.

Legiuitorul a apreciat, prin adoptarea Legii nr. 192/2006 și a celorlalte acte normative de modificare și completare a acesteia, că medierea, ca modalitate de soluționare a conflictelor, alternativă procesului în instanță, constituie unul dintre răspunsurile cele mai adecvate la relațiile economice și sociale cu un grad de diversificare tot mai mare, “într-o societate din ce în ce mai complicată”, inclusiv în anumite cauze penale, contribuind, totodată, la degrevarea instanțelor de numeroase cauze.

Astfel, nu doar că victimele nu sunt descurajate să meargă în instanță „prin introducerea unei noi bariere birocratice ce deschide calea presiunilor sociale și economice, precum și cele de ordin psihologic, prin trăirea experiențelor traumatizante“, dar se cuvine menționat că prevederile Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, sunt stipulate tocmai în vederea evitării, pe cât posibil, a experiențelor traumatizante și “obținerea unei soluții reciproc convenabile, eficiente și durabile “(art. 1 alin. 2 din lege).

Astfel, în cazul unui litigiu penal aflat pe rolul unei instanțe de judecată, părțile interesate sunt ținute să facă dovada că au participat la ședința de informare cu privire la avantajele medierii în cazul infracțiunilor pentru care retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală, după formularea plângerii, dacă făptuitorul este cunoscut sau a fost identificat, iar victima își exprimă consimțământul de a participa la ședința de informare împreună cu făptuitorul. Dacă victima refuză să participe împreună cu făptuitorul, ședința de informare se desfășoară separat (art. 60¹ lit. g din lege).

Se stipulează *expressis verbis* că dispozițiile medierii în cauzele penale se aplică doar în situația infracțiunilor pentru care, potrivit legii, retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală. Nici persoana vătămată și nici făptuitorul nu pot fi constrânși să accepte procedura medierii, ei trebuie doar să participe, în condițiile menționate mai sus, la ședința de informare (art. 67). De asemenea, ei nu sunt obligați, în cazul în care acceptă procedura medierii, să ajungă la o înțelegere.

În ceea ce privește infracțiunile de viol, amintite în Expunerea de motive, precizăm că, potrivit art. 197 alin. (4) C. pen., acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate numai pentru fapta prevăzută în art. 197 alin. (1). Prin urmare, pentru faptele prevăzute în art. 197 alin. (2) și (3), acțiunea penală punându-se din mișcare din oficiu, retragerea plângerii prealabile nu înlătură răspunderea penală, iar în lipsa unei prevederi exprese, împăcarea părților nu înlătură răspunderea penală pentru săvârșirea infracțiunii de viol, deci, dispozițiile medierii nu se aplică în aceste două ipoteze ale art. 197.

În condițiile în care medierea reprezintă, conform art. 1 din lege, o modalitate de soluționare a conflictelor pe cale amiabilă, în condiții de neutralitate, imparțialitate, confidențialitate și având liberul consimțământ al părților și se poate apela la ea chiar și înainte de începerea procesului penal, nemaifiind nevoie de sesizarea organului de urmărire penală sau a instanței de judecată, nu se pot susține afirmațiile din Expunerea de motive ale inițiatorului că victimele sunt descurajate să meargă în instanță, datorită „presiunilor sociale și economice, precum și a celor de ordin psihologic, prin trăirea experiențelor traumatizante“. Dimpotrivă, legea urmărește evitarea acestor presiuni, victima având, totuși, posibilitatea să își susțină interesele în instanță dacă apreciază că procedura medierii nu e satisfăcătoare.

Cât privește propunerea de prorogare a intrării în vigoare a art. 60¹ din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, dispozițiile alin. (1) lit. a)-f) ale art. 60¹ sunt deja în vigoare, ca urmare a intrării în vigoare, la data de 15

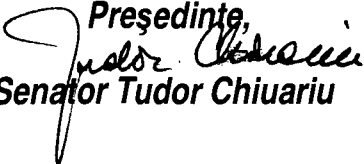
februarie 2013, a Codului de procedură civilă; în ceea ce privește lit. g) a art. 60¹, în condițiile în care inițiatorul propunea abrogarea dispozițiilor privind medierea litigiilor penale aflate pe rolul instanței de judecată, dispărea interesul analizării ipotezei prorogării acestui termen.

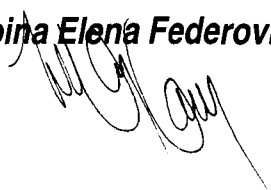
Dealtfel, Legea nr. 192/2006 a avut în vedere încă de la adoptarea ei – iar actele normative care au modificat-o și completat-o au menținut prevederile în cauză - și medierea în cauzele penale, ca o componentă importantă a instituției medierii, ca strategie de reformă în justiție. Prin urmare, eliminarea acestor prevederi ar afecta concepția de ansamblu a reglementării.

În ședința din data de 28 mai 2013, membrii comisiei au analizat propunerea legislativă și, luând în considerare cele menționate mai sus, au hotărât să adopte un **raport de respingere**.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor **ordinare** și urmează să fie supusă votului plenului Senatului, împreună cu **raportul de respingere**, cu respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României, republicată.

Senatul, potrivit prevederilor art. 75 alin.(1) din Constituția României și ale art. 88 alin.(7) pct.1 din Regulamentul Senatului, are în competență propunerea legislativă, spre dezbateră, ca primă Cameră sesizată.

Președinte,

Senator Tudor Chiuariu

Secretar,

Senator Doina Elena Federovici